برشی از روزنامه‌ها

مقارنه حقوق بشر اروپایی و حمایت از تروریسم

روزنامه همشهری در شماره دیروز خود نوشته است: موضوع حقوق بشر که همواره مورد ادعای غرب و سران غربی است، مثل بسیاری دیگر از موارد، تنها به مثابه یک ابزار سیاسی شناخته می‌شود. به‌طور مثال، غرب در مواجهه با موضوع تروریسم، هیچ‌گاه کشورهای متجاوزی را که علیه دیگر ملت‌ها اقدامات جنایت‌آمیز انجام می‌دهند، محکوم نمی‌کند، اما گروه‌های مبارزی که در کشورها جهت مقابله با تجاوز و اشغالگری دست به اقدام و نبرد می‌زنند، مثل گروه‌های مقاومت در فلسطین و لبنان همواره از سوی غربی‌ها تروریست خطاب می‌شوند و اروپایی‌ها عادت به محکومیت آنها دارند. امروزه دیگر حرف غربی‌ها، در مورد حقوق بشر خریداری ندارد. وقتی در فلسطین، رژیم‌صهیونیستی با خشونت تمام، دست به جنایات می‌زند و فلسطینیان را به ورطه نسل‌کشی می‌کشاند و این امر مورد حمایت شدید غرب و امریکا واقع می‌شود، سران اروپایی با چه صلاحیت و مجوزی خود را در مقامی می‌بینند که بخواهند در مورد اهمیت حقوق بشر در سایر مناطق دنیا نظر دهند؟ درمورد اقدام آقای عراقچی و پاسخ به چند نفر از سران اروپایی که اعدام جمشید شارمهد را محکوم کرده بودند، باید گفت همانطور که نیروهای مسلح جمهوری اسلامی وظیفه دارند از مرزهای کشور دفاع کنند، در سیاست خارجه هم وظیفه این است که از منافع ملی کشور دفاع شود؛ لذا وقتی جنایت صورت می‌گیرد، باید در مجامع عمومی این ماجرا مستند شود، به سمع و نظر جهانیان برسد و افکار عموم کشورهای جهان متوجه آن مسئله شود تا شبهه‌ای درباره اقدام قانونی و مشروع ایران در اعدام یک تروریست ایجاد نشود.

توصیف وارونه یک شکست

روزنامه جام‌جم در شماره دیروز خود نوشته است: شکست رژیم اشغالگر قدس، در نیل به اهداف از پیش تعیین‌شده‌اش در تجاوز اخیر به حریم سرزمینی کشورمان، مولد بحران‌های زیادی برای واشینگتن و تل‌آویو بوده است.

درحالی‌که حتی نزدیک‌ترین افراد به نتانیاهو، وی را بابت شکست در این عملیات مورد سرزنش قرار می‌دهند، شبکه رسانه‌ای غرب و رژیم اشغالگر قدس به‌جای اقرار به این شکست مطلق و غیرقابل انکار، به خبرسازی و روایتگری کاذب حول آن روی آورده‌اند. این همان تکنیک همیشگی و نخ‌نمایی است که همواره شاهد ظهور و بروز آن در مقاطع گوناگون بوده‌ایم. یکی از تصویرسازی‌هایی که قبل از وقوع عملیات شکست‌خورده رژیم اشغالگر قدس صورت گرفت، معطوف به تفکیک رویکرد واشینگتن و تل‌آویو در قبال آن بوده است. اگر مخاطبان این خبرسازی، پیش‌زمینه‌ای ذهنی درخصوص فرامتن و متن، عملیات وقیحانه اخیر صهیونیست‌ها نداشته باشند، تصور می‌کنند واشینگتن نقش یک مطالبه‌گر صلح و تل‌آویو نقش یک بازیگر حرف‌گوش‌کن به امریکا را ایفا کرده و به‌نوعی طرفین به ایران بابت این موضوع تخفیف داده‌اند! با این حال بر همگان مسجل است که عملیات اخیر صهیونیست‌ها، با تمامی محاسبات و با هدف ضربه‌زدن به ایران صورت گرفت، اما عملکرد فوق‌العاده پدافندی و دفاعی ایران اسلامی، آن را ناکام گذاشت. فراتر از آن، امریکا نیز اوج پشتیبانی لجستیک و میدانی خود را از این عملیات صورت داد، اما در نهایت نتوانست مانع از تحقق شکست تل‌آویو در این آوردگاه شود. امریکا و رژیم اشغالگر قدس، کماکان با بار سنگین و جبران‌نشدنی شکست در عملیات «وعده صادق ۲» مواجه هستند. فراتر از آن، امریکا و صهیونیست‌ها با ضربات پی‌درپی و ترکیبی جبهه مقاومت علیه خود در منطقه مواجه هستند که گریزی از تشدید و استمرار آنها نیست.

آتش‌بس زیر آتش جنگ!؟

روزنامه کیهان، در بخشی از یادداشت دیروز خود با اشاره به اظهارات اخیر وزیر جنگ اسرائیل که ادعا کرده «هرگونه مذاکره آتش‌بس با لبنان زیر آتش جنگ انجام خواهد شد!». نوشته است: افق جنگ نشان می‌دهد، آرزوی گالانت و نتانیاهو برای بازگرداندن ساکنان مناطق شمالی به خانه‌هایشان هیچ‌گاه زیر آتش جنگ رخ نمی‌دهد و امنیت به سرزمین‌های اشغالی بازنمی‌گردد، مگر امنیت به فلسطین و لبنان بازگردد. ریشه تنش‌های فعلی در لبنان اساساً در غزه نهفته است و باید بحران در غزه به اتمام برسد تا در نهایت وضعیت لبنان هم آرام شود. لذا به نظر می‌رسد درحالی که جنگ ۲۰۰۶ در دریا با هدف قرار گرفتن ناوچه اسرائیلی ساعر پایان یافت، اما راه‌حل پایان جنگ کنونی احتمالاً در هوا یا تنگه هرمز باشد و همانگونه که با لمس خطر هدف قرار گرفتن آرامکو به آتش‌بس بین عربستان و یمن تن دادند، اکنون نیز تا زمانی که خطر واقعی بازار انرژی و مبادلات تجاری دریامحور را لمس نکنند، ضرورت قطع حمایت از اسرائیل و به نوعی پایان اشغال غزه و آتش‌بس در لبنان را فهم نخواهند کرد! به خصوص که بستن تنگه هرمز توجیه بین‌المللی هم دارد، همانگونه که اروپا آسمان خود را روی هواپیماهای ایران بست، ایران هم می‌تواند در یک اقدام مقابله به مثل، تنگه هرمز را روی کشتی‌های اروپایی ببندد، البته به شرطی که قبل از آن مثل دریای سرخ و تنگه باب‌المندب از سوی گروه‌های مقاومت برای آنها ناامن نشده باشد که دیگر نیازی به بستن آن از سوی ایران نخواهد بود! برخی ادعا کردند، اصرار بر بستن تنگه هرمز چیز عجیبی است! اما نگفتند این همه حقارت و زبونی در مقابل جنایات و تهدیدات و تحریم‌های امریکا و اروپا و اسرائیل چیز عجیب‌تری است!

تحلیل

عباس سلیمی نمین*

بیانیه مجمع مدرسین از فقدان شناخت به ماهیت نژاد پرستی صهیونیست‌ها بود

جنایات بی‌سابقه نژادپرستان در غزه و لبنان، این روزها واکنش‌های فراوان و رو به گسترش متنوعی را در میان همه ملت‌های جهان برانگیخته است. فرهیختگان، دانشگاهیان، هنرمندان، ورزشکاران و به طور کلی همه اقشار، به‌ویژه در کشورهایی که دولت‌هایشان از چنین پدیده شومی پشتیبانی می‌کنند، با صدای رسا خواستار برچیده شدن نژادپرستی حاکم شده بر فلسطین اشغالی‌اند. در سال‌های اخیر، دغدغه همگانی نسبت به اعمال و رفتارهای نژادپرستانه فزونی یافته که یادآور مخالفت‌ها در سال‌های پایانی عمر آپارتاید در آفریقای جنوبی است؛ واقعیتی که رئیس اسبق موساد- مئیر داگان- بعد از سال‌ها جنایت در پایان عمر به آن می‌رسد.

رونن برگمن- نویسنده و روزنامه‌نگار صهیونیست- در کتاب «برخیز و اول تو بکش» این نگرانی برگمن که در دوران مدیریت بر موساد قاتل بالفطره شناخته می‌شد اینگونه بازتاب می‌دهد: «داگان نگران بود که تقاضا برای تحریم اقتصادی و فرهنگی اسرائیل به علت اشغال، به واقعیت تلخ تبدیل شود، دقیقاً مثل تحریمی که بر آفریقای جنوبی اعمال شد... داگان به سمت جمعیت ۱۰هزار نفری فریاد زد: دولتی آپارتاید نمی‌خواهیم.»

(برخیز و اول تو بکش، ترجمه هادی عبادی، انتشارات صمدیه، ص ۸۲۹)

پیش‌بینی یک مدیر رده بالای امنیتی اسرائیل، در سال‌ها قبل حاصل جمع‌بندی‌ها از روند آگاهی ملت‌ها از ماهیت صهیونیسم است، کما این‌که در دهه‌های قبل نگرانی از شرارت‌های نژادپرستان موجب موضع‌گیری صریح مجمع عمومی سازمان ملل شد.

نباید فراموش کرد، در نوامبر سال ۱۹۷۵م. (۱۳۵۴ خ) مجمع عمومی سازمان ملل طی قطعنامه شماره ۳۳۷۹، آفریقای جنوبی و اسرائیل را به سبب ساختارهای نژادپرستانه‌شان محکوم کرد و ضمن نامقدس خواندن پیوند گسترده این دو پدیده شوم، از همه کشورهای جهان خواست با صهیونیسم که نوعی نژادگرایی و تبعیض نژادی است مقابله کنند.

خوشبختانه تحریم اقتصادی کالاهایی که امریکا، انگلیس و اسرائیل در آفریقای جنوبی با استفاده از بردگان تولید می‌کردند و برگزاری تظاهرات‌های گسترده ملت‌ها، به حیات یکی از پایگاه‌های جهان سرمایه‌داری پایان داد.

پس از این ضربه شدید، حامیان اسرائیل تمهیدات گسترده‌ای اندیشیدند تا هزینه مقابله سیاسی ملت‌ها با دومین پایگاه نژادپرستی افزایش چشمگیری یابد، در این راستا به مبارزه با نژادپرستان صهیونیست برچسب ضدیهود زدند، در حالی که بسیاری از یهودیان به شدت ضد صهیونیسم‌اند و بر اساس قطعنامه ۳۳۷۹ که صهیونیسم را برابر با نژادپرستی می‌داند(ZIONISM IS RACISM) و با آن مقابله می‌کند، حتی خاخام‌های برجسته در صف اول تظاهرات علیه صهیونیست‌های اشغال کننده فلسطین در کشورهای مختلف حضور دارند.

در حالی که بر اساس این سابقه، مسئله ملت‌ها بحث نژادپرستی و تهدید بودن آن، علیه صلح و امنیت جهانی است، هفته گذشته در میان محکومیت‌های جنایات صهیونیست‌ها در غزه و لبنان، بیانیه‌ای نیز از سوی مجمع مدرسان و محققان حوزه علمیه قم انتشار یافت و طی آن راه‌حلی ارائه شد که نه تنها جدید نبود، بلکه معتقدان به آن تجربه تلخی را متوجه ملت فسطین نموده‌اند.

در این بیانیه می‌خوانیم: «این مجمع بازگشت این رژیم به مرزهای قانونی پیش از تهاجم ۱۹۶۷ و تشکیل دولت مستقل فلسطین را راه حل برون رفت از این بحران می‌داند». در این رابطه توجه به چند نکته ضروری است:

۱ـ مسئله امروز ملت‌های جهان، محو رژیمی بر پایه و ساختار نژادپرستی است و هر پیشنهادی که مستلزم به رسمیت شناختن استقرار نژادپرستان در هر بخش از فلسطین باشد مغایر خواست ملت‌هاست.

۲ـ ملت ایران در کنار همدلی تاریخی با ملت فلسطین، حتی در دوران استبداد پهلوی و سلطه غرب حامی صهیونیسم بر کشورمان، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، شناسایی رژیم نژادپرستان را مخالف «شئون انسانی» و «مبانی اسلام» دانسته‌اند؛ مخالف «شئون انسانی» به این علت که وقتی جماعتی جنایتکار خود را برتر از سایران بدانند و با اشغال کشوری رژیمی برپایه نژادپرستی شکل دهند، به رسمیت شناختن آن رژیم به معنی پذیرش این ادعا از سوی به رسمیت شناختگان خواهد بود و مغایر «مبانی اسلام»، چون اسلام بین بشر و پروردگار عالم جایگاهی قائل نیست؛ حتی پیامبر اعظم به صراحت می‌گوید: «انا بشر مثلکم»؛ بنابراین به رسمیت شناختن رژیم نژادپرستانی که رسماً خود را برتر از بشر می‌دانند یعنی در جایگاه خداوندی قرار دادن آنان و این شرک است.

۳ـ پیر سفر کرده جماران بر اساس همین مبانی دینی، سیاست نظام جمهوری اسلامی را از ابتدا محو دو پایگاه نژادپرستی عنوان داشت. اولی یعنی رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی با همتی والا و بر اساس وجدان آگاه بشری محو شد و برای نابودی آن دیگری نیز راه‌حلی مدون گردید که در سازمان ملل به ثبت رسید.

> پیش‌بینی یک مدیر رده بالای امنیتی اسرائیل، در سال‌ها قبل حاصل جمع‌بندی‌ها از روند آگاهی ملت‌ها از ماهیت صهیونیسم است، کما این‌که در دهه‌های قبل نگرانی از شرارت‌های نژادپرستان موجب موضع‌گیری صریح مجمع عمومی سازمان ملل شد

این راه‌حل، با کمترین هزینه به تحرکات رژیمی که از ابتدای اشغال فلسطین محور شرارت، کشتار و نسل‌کشی بوده است پایان خواهد داد؛ چراکه هر فلسطینی با یک رأی برای تعیین نوع نظامی که باید بر این کشور حاکم باشد آرامش را برای یهودیان، مسلمانان، مسیحیان و به طور کلی همه کسانی که در فلسطین متولد شده‌اند به ارمغان خواهد آورد.

۴ـ آقایان عضو مجمع مدرسان و محققان حوزه علمیه که خود را از دیگران نزدیک‌تر به اندیشه امام راحل عنوان می‌داشتند، در صورت عدول از این موضع، دست‌کم در این پرسش تأمل کنند که آیا با قائل بودن کشوری برای نژادپرستان، موضوع نژادپرستی که همه آزاداندیشان عالم مصمم به پایان دادن به آن هستند، تداوم نخواهد یافت؟ پاسخ این پرسش نمی‌تواند منفی باشد، زیرا غیر از آن، جنایاتی که آن مجمع محکوم ساخته است استمرار پیدا خواهد کرد؛ بنابراین چرا باید طرحی ارائه شود که حاصل آن تداوم جنایات نژادپرستان خواهد بود؟!

۵ـ پرسش مقدر دیگر آن است که آیا پایگاه صهیونیستی اجازه خواهد داد، کشوری هر چند کوچک و محدود در کنار آن به وجود آید؟ مطالعه گذرای تاریخچه عملکرد رژیمی که نژادپرستان در فلسطین اشغالی بنا نهادند به وضوح نشان می‌دهد که آنان سیاست مرگ خاموش را برای فلسطینیان باقی‌مانده در فلسطین اشغالی دنبال کرده‌اند؛ از این رو به بهانه‌های مختلف، روستایی را با ساکنان فلسطینی‌اش به خاک و خون کشیده‌اند.

یک مورد از این جنایت‌ها را رونن برگمن، صهیونیست اینگونه توصیف می‌کند: «شارون یکی از آن روستاها به نام کیبیا را به عنوان هدف انتخاب کرد. احتمال داشت از آن روستا به عنوان پایگاهی برای حمله (به روستای) یهود استفاده شده باشد یا ممکن بود چنین امری رخ نداده باشد. در ۱۵ اکتبر، قبل از غروب آفتاب، شارون نیرویی ۱۳۰ نفره از واحد ۱۰۱ و دیگر واحدها را به کیبیا رهبری کرد که ۶۸۰ کیلوگرم مواد منفجره به آن روستا حمل می‌کردند. طی چند ساعت روستا ویران شد... حداقل ۶۹نفر کشته شدند که بیشتر آنها زن و کودک بود. همه جهان، شامل بیشتر جوامع یهودی در سراسر کره خاکی از این اقدام وحشت‌زده شدند. شورای امنیت سازمان ملل این حمله را محکوم کرد.»

(برخیز و اول تو بکش، ترجمه هادی عبادی، انتشارات صمدیه، سال ۱۳۹۹، صص ۸۱- ۸۰)

مجموعاً ۱۹۱قطعنامه از سوی شورای امنیت و ۲۱۶قطعنامه از سوی مجمع عمومی سازمان ملل علیه جنایات صهیونیست‌ها و اشغالگری‌شان تا کنون صادر شده که بیش از ۵۰ قطعنامه در سال‌های اخیر در محکومیت شهرک‌سازی بر خرابه‌های روستاهای فلسطینی است، اما متأسفانه نه تنها کمترین بازدارندگی را به دنبال نداشته است، بلکه نژادپرستان با وقاحت تمام، فعالان حقوق بشر را که قصد ممانعت از تخریب روستاهای فلسطین را داشته‌اند به قتل رسانده‌اند تا کسی جرئت مخالفت در این زمینه نداشته باشد. برای نمونه، راشل کوری- دختر ۲۳ساله امریکایی مدافع واقعی حقوق بشر- زمانی که می‌خواست مانع تخریب خانه‌های فلسطینیان شود، از سوی این جنایتکاران با بولدوزر عمداً زیر گرفته و له شد. آیا شایسته نیست کسانی که خود را محقق معرفی می‌کنند به این مسئله توجه داشته باشند که نژادپرستان، وجود فلسطین یا فلسطینی را در این منطقه شاهدی بر مشروعیت نداشتن حاکمیت خود می‌دانند؛ لذا هیچ‌گاه فرصت نسل‌کشی فلسطینیان را از دست نداده‌اند، باریک و باریک‌تر شدن نوار غزه طی چند دهه گذشته بهترین گواه بر این مدعاست.

> در گذشته برخی از نیروهای غرب‌گرای فلسطینی با این تصور که اگر حاکمیت صهیونیست‌ها در بخشی از خاک فلسطین را به رسمیت بشناسند، نژادپرستان به آنها اجازه تشکیل دولت مستقل فلسطینی خواهند داد، سرنوشتی غم‌بار را برای خود و فلسطینیان رقم زدند

۶ـ طرح پیشنهادی شما به کرات محک خورده است. آیا شایسته نبود قبل از اینکه آزموده‌ای را به عنوان طرح خود مطرح سازید تاریخ چند دهه گذشته این منطقه را مرور می‌کردید؟ در گذشته برخی از نیروهای غرب‌گرای فلسطینی با این تصور که اگر حاکمیت صهیونیست‌ها در بخشی از خاک فلسطین را به رسمیت بشناسند، نژادپرستان به آنها اجازه تشکیل دولت مستقل فلسطینی را خواهند داد، سرنوشتی غم‌بار را برای خود و فلسطینیان رقم زدند. یاسر عرفات که زمانی قهرمان فلسطینیان بود از آن جمله است. وی با تصور آن‌که اگر مقاومت را کنار گذارد و رژیم نژادپرست را به رسمیت بشناسد صهیونیست‌ها به او و سایر فلسطینیان اجازه تشکیل حکومت مستقل خواهند داد به وساطت امریکایی‌ها در این زمینه اعتماد کرد و به توافقاتی چون اسلو گردن نهاد. رونن برگمن نگاه صهیونیست‌ها به عرفات که زمانی شخصیت اول فلسطین بود را بعد از این توافقات همچون یک فرمانبر بی‌چون و چرا ترسیم می‌کند: «پرز قبل از این چهار حمله تلاش کرده بود عرفات را وادار سازد تا [محمد] ضیف و ۳۴نفر دیگر را بازداشت کند.

او ۲۴ژانویه به غزه سفر کرد تا در دیداری ضروری با عرفات شرکت کند. یکی از همراهان او یالوم- رئیس آمان [سازمان اطلاعات نظامی اسرائیل]- بود که به عرفات گفت: باید این افراد را به سرعت دستگیر کنید وگرنه هرج‌ومرج بر اوضاع مسلط می‌شود. پرز درخواست کرد: محمد ضیف را فوراً دستگیر کنید.

عرفات با چشمانی که از تعجب کاملاً باز شده بود به آنها نگاه کرد و پرسید: «محمد چه؟» (همان، ص ۵۹۳)

این نویسنده در ادامه به مأیوس شدن عرفات از تشکیل دولت فلسطینی بعد از پشت کردن به مقاومت اشاره دارد: «عرفات از تأخیر مداوم اسرائیل در عقب‌نشینی از اراضی فلسطینی بسیار خشمگین بود و در تلافی اقدامات اسرائیلی‌ها، تعدادی از فعالان دستگیر شده حماس را آزاد کرد.» (همان، ص ۵۹۵) برگمن، آخرین تصمیم نژادپرستان در مورد عرفات را که همه اعتبار خود را از کف داده بود، اینگونه بیان می‌کند: «یوری دن، سخنگوی وفادار شارون، در کتاب خود به نام «آریل شارون: تصویر نزدیک» ادعا کرد که شارون در دیدار بعدی با بوش گفت دیگر خود را محدود به قولش مبنی بر نکشتن عرفات نمی‌بیند و بوش نیز واکنشی نشان نداد... اگر پاسخ این پرسش را می‌دانستم که چه چیزی یاسر عرفات را کشت نمی‌توانستم آن را در این کتاب بنویسم یا حتی بنویسم که جواب را می‌دانم. سانسور نظامی مانع از این می‌شود که در مورد این موضوع بحث کنم... همه مقامات ارشد در آن دوره با این امر موافق بودند که حذف عرفات باعث بهبود امنیت اسرائیل شده است.» (همان، صص ۴- ۷۴۳)

البته عرفات، تنها قربانی شناخته نشدن نژادپرستان و حامیان غربی‌شان نبود و در آثار این نویسنده صهیونیست از قتل دیگر غرب‌گرایان فلسطینی هم که با امریکا برای تشکیل دولت مستقل فلسطینی، پنهانی ارتباط برقرار کردند سخن به میان می‌آید.

در پایان باید یادآور شد، هر چند بیانیه مجمع مدرسان و محققان حوزه علمیه قم به اصول یاد شده پای‌بند نبوده است، اما قطعاً باید این غفلت را ناشی از شناخت نداشتن دانست و مباحث معرفتی را در کشور نسبت به پدیده شوم صهیونیسم در منطقه، که امام آن را غده سرطانی خواندند، تقویت کرد.

ناگفته نماند که صاحب این قلم، ورود دستگاه قضا به حوزه‌های شناختی‌ای که در آن کم‌کاری فاحشی صورت گرفته را نه تنها راه اصلاح خطاها نمی‌داند بلکه معتقد است، فضای لازم برای تشخیص را آلوده می‌سازد.

*مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران

جدول

طراح: علیرضا سجادی فر ■ شماره ۷۱۵۷

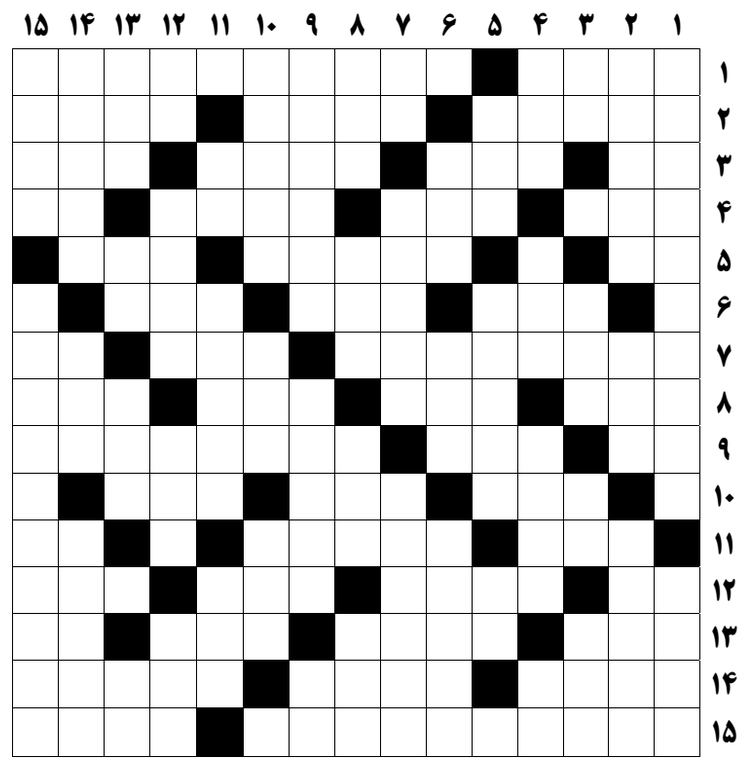

از راست به چپ

■ ۱- کریسمس- قول بعید و نشدنی دادن برای از سر باز کردن ■ ۲- خشکی- رزمگاه بوکس- خادم کلیسا ■ ۳- بز کوهی- بخشش- طرز کار- محرمانه ■ ۴- تیمی در فوتبال یونان- نیمسال تحصیلی- اثر روسو- عدد شروع بازی ■ ۵- جوی خون- مضطرب- زندان مسعود سعد سلمان ■ ۶- طناب محکم- مسیر- فیلم مجیدی ■ ۷- اختراع ادیسیون برای پخش موسیقی- معدن- حرارت ■ ۸- پول- دشمن موش- نابینا- پارچه زربفت ■ ۹- خار سر دیوار- مخترع لگاریتم- کارگردان عقاب ها ■ ۱۰- از مشتقات نفت- درنگ و تأخیر- ساز عزا ■ ۱۱- مرزبان- منطقه سردسیر شمال روسیه- تاقچه بالا ■ ۱۲- ترک خفیف استخوان- دندانساز- خیر به ترکی- آبگیر مصنوعی ■ ۱۳- مادر ضحاک- ناگوار- جلو و پیش- یک و یک ■ ۱۴- سرعت- اتحادیه بین‌المللی حمل و نقل هوایی- از جان گذشته ■ ۱۵- از آثار تاریخی اصفهان- راه رفتن کودکانه

از بالا به پایین

■ ۱- کشوری در امریکای مرکزی- پرتابه جنگی ■ ۲- تارنوشت- خودستایی در دعوا- براندازی، شورش ■ ۳- از اقمار مشتری- تنها قمر طبیعی زمین- تهوع- قصر ■ ۴- مارگزیدگی- سوگند- غلاف شمشیر- میوه مربایی ■ ۵- شهری در یزد- از ماشین‌های راه‌سازی- نور اندک ■ ۶- پشت سر- فانوس دریایی- تناسب، همگونی ■ ۷- تکرارش نام درختی است- خوشحال- شهری در هرمزگان ■ ۸- آنتن بشقابی- سخن تب آلود- نیکو- گاهی وقت‌ها بر خشخاش می‌گذارند ■ ۹- فریاد و غوغا- واحد مقدار حرارت- غذای نذری ■ ۱۰- چین پیشانی- مربی ورزشی- ذره باردار ■ ۱۱- ماه سرد- مقر یونسکو- ظرف سفالی ■ ۱۲- مادر زن- نویسنده سپیددندان- زاویه- سم حشره کش ■ ۱۳- خاک گور- صدمتر مربع- ابزار محاسبات نجومی- یک و یک ■ ۱۴- بندری در فرانسه- دیوار بلند- نقل حدیث ■ ۱۵- پسادست- وسیله نقلیه خروج از جو زمین

جدول سودوکو

ارقام ۱ تا ۹ را طوری قرار دهید که در هر ردیف، ستون و مربع‌های کوچک سه در سه فقط یک بار به کار روند.

۵					۳		۱	
۹	۴				۶			۵
						۴	۲	
	۵	۸						۴
				۳	۱			۶
	۶			۹				۱
		۴				۹		
۷		۱	۵	۲				

۸	۶	۱	۹	۹	۹	۷	۷	۹
۸	۹	۶	۷	۱	۹	۹	۹	۶
۹	۹	۱	۶	۶	۸	۹	۹	۷
۱	۸	۹	۹	۶	۷	۹	۶	۹
۶	۷	۹	۱	۹	۹	۶	۸	۹
۹	۶	۹	۹	۸	۶	۷	۹	۱
۷	۹	۹	۸	۹	۶	۶	۱	۹
۹	۹	۸	۶	۷	۱	۹	۹	۶
۶	۱	۶	۹	۹	۹	۸	۷	۹

جدول کلمات متقاطع
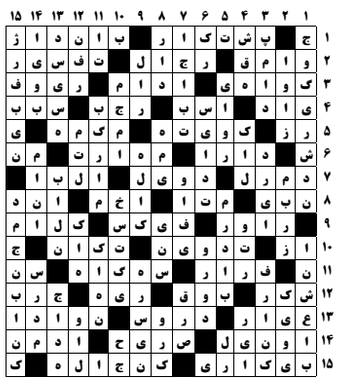
پاسخ جدول شماره ۷۱۵۶